

การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus
กับวิธีสอนแบบปกติ

A COMPARISON OF READING COMPREHENSION ABILITY OF MATHAYOM SUKSA
ONE STUDENTS BETWEEN LEARNING USING THE KWL PLUS
METHOD WITH NORMAL TEACHING METHOD

พิราภรณ์ จักรวาลมณฑล^{1*} และนพคุณ คุณาชีวะ²

¹ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

* ผู้รับผิดชอบบทความ

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ 2) เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus 3) เปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังใช้วิธีสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนโรงเรียนวัดโพธิ์แทนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คนและนักเรียนโรงเรียนวัดประสิทธิ์เทวราชที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน รวม 60 คน โดยการนำผลคะแนนการทดสอบการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนทั้งสามโรงเรียนมาวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) จากนั้นเลือกคู่ที่มีค่าเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกัน 1 คู่ แล้วจับสลากเลือกหนึ่งโรงเรียน เป็นกลุ่มทดลองที่สอนด้วยเทคนิค KWL Plus และหนึ่งโรงเรียนเป็นกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus จำนวน 6 แผน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการสอนแบบปกติ จำนวน 6 แผนและแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านจับใจความก่อนและหลังเรียน แบบปรนัย 4 ตัวเลือก ชุดละ 30 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus แตกต่างจากวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 3) ความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ความสามารถทางการอ่านจับใจความ; วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus; วิธีสอนแบบปกติ

บทนำ

ภาษาไทยเป็นภาษาพื้นฐานที่มีความสำคัญกับทุกคนในชาติไทย เป็นภาษาที่เราใช้ในการสื่อสารส่งสารตลอดจนถ่ายทอดภาษาไปยังผู้รับสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน สามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างถูกต้องตามจุดมุ่งหมายของการสื่อสาร ภาษาไทยจึงถือว่าเป็นภาษาที่สำคัญต่อระบบการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษาของไทย ได้กำหนดให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะทางภาษาที่สำคัญ คือ ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ทักษะการฟัง ทักษะการดู ทักษะการพูด เป็นต้น เราจะสังเกตเห็นว่าทักษะการอ่านถือเป็นทักษะเริ่มแรก ที่มีความจำเป็นมากในการใช้ภาษาไทยและเป็นทักษะพื้นฐานที่นักเรียนทุกคนจำเป็นต้องฝึกฝนและพัฒนา

การอ่านนั้นจำเป็นต้องแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ความคิด และเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอด นอกจากนี้ผู้อ่านจะต้องสามารถนำความรู้ ความคิดจากเรื่องราวที่อ่านไปใช้ประโยชน์ได้ การอ่านจึงถือเป็นทักษะที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง และเป็นหัวใจของการศึกษาในทุกๆระดับ

การอ่านจับใจความ เป็นการอ่านประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นการอ่านสารประเภทใดก็ตาม จะต้องใช้ทักษะการอ่านจับใจความ เพื่อค้นหาเนื้อหาสาระสำคัญของสารประเภทนั้น ๆ การอ่านจับใจความจึงเป็นการอ่านประเภทหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาการอ่านของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยจากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยต่าง ๆ พบว่า การสอนอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL Plus จากงานวิจัยที่ผู้วิจัยค้นคว้าพบว่านักเรียนมีความสามารถทางการอ่านจับใจความ และผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความที่ดีขึ้นทุกเรื่อง ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยของผู้วิจัยแต่ละคนที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะใช้เทคนิค KWL Plus ในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนของผู้วิจัยเอง

ทั้งนี้ที่ผ่านมา ปัญหาที่เกิดขึ้นในกลุ่มโรงเรียนของผู้วิจัย คือ ปัญหาที่นักเรียนอ่านจับใจความสำคัญไม่ได้ นักเรียนไม่สามารถระบุได้ว่า ใจความสำคัญของเนื้อหาที่อ่าน สารที่อ่านหรือเรื่องราวที่อ่านว่ามีใจความสำคัญอย่างไร และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มโรงเรียนองค์กรวิเศษพัฒนา อำเภอองค์กรวิเศษ จังหวัดนครนายก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ยังมีผลคะแนนจากการทดสอบวัดผลการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ทั้งสามโรงเรียน

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำวิธีสอนอ่านจับใจความด้วยเทคนิค KWL Plus มาแก้ปัญหาการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนวัดโพธิ์แทน อำเภอองค์กรวิเศษ จังหวัดนครนายก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ซึ่งมีความสามารถทางการอ่านจับใจความอยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐาน คือ คะแนนต่ำกว่าระดับประเทศ (จากผลการทดสอบการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562) และเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาการอ่านจับใจความสำคัญดังกล่าว ตลอดจนศึกษากระบวนการอ่านด้วยเทคนิค KWL Plus ที่จะนำมาพัฒนาทักษะการอ่านและพัฒนาความสามารถทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังใช้วิธีสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติแตกต่างกัน
2. ความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของทั้งสามโรงเรียนในกลุ่มโรงเรียนองค์กรพัฒนา อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครนายก ได้แก่ โรงเรียนวัดโพธิ์แทน โรงเรียนวัดประสิทธิ์เวช และโรงเรียนชุมชนวัดเขี้ยวโอสถที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ห้อง จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 98 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้ คือ นักเรียนโรงเรียนวัดโพธิ์แทนที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน และนักเรียนโรงเรียนวัดประสิทธิ์เวชที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปี 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 30 คน รวม 60 คน โดยการนำผลคะแนนการทดสอบการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมของนักเรียนทั้งสามโรงเรียน มาวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) จากนั้นเลือกคู่ที่มีค่าเฉลี่ยที่ไม่แตกต่างกัน 1 คู่ แล้วจับสลากเลือกหนึ่งโรงเรียน เป็นกลุ่มทดลองที่สอนด้วยเทคนิค KWL Plus และหนึ่งโรงเรียนเป็นกลุ่มควบคุมที่สอนแบบปกติ

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ	- วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus - วิธีสอนแบบปกติ
ตัวแปรตาม	- ความสามารถทางการอ่านจับใจความ

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่จะใช้ในการทดลอง คือ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 สาระที่ 1 มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ม.1/2 จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านที่กำหนดไว้ว่า การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ ได้แก่ นิทานชาดก เรื่องสั้นและวรรณคดีในบทเรียน

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยได้ทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 1 คาบเรียน รวมทั้งหมด 6 คาบเรียน (คาบเรียนละ 50 นาที) โดยมีการทดสอบก่อนเรียน 1 คาบเรียนและหลังเรียน 1 คาบเรียน ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถทางการอ่านจับใจความที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ
2. เป็นแนวทางสำหรับพัฒนาความสามารถทางการอ่านจับใจความในระดับชั้นอื่น ๆ เทคนิคอื่น ๆ ต่อไป

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2552, หน้า 1) ได้กล่าวถึงหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ว่า ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง โดยสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน และมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย ที่เกี่ยวข้องได้แก่ มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

การอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นทักษะที่มีความสำคัญ จึงมีนักวิชาการหลายคนให้ความหมายไว้ดังนี้

จำเนียร เล็กสุมา (2552, หน้า 27) ได้สรุปเกี่ยวกับการอ่านจับใจความว่า เป็นการอ่านที่สำคัญสำหรับผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนเพราะในการอ่านหนังสือหรือตำราต่าง ๆ ผู้อ่านจะต้องพยายามจับใจความของเรื่องที่อ่านให้ได้ หากผู้อ่านจับใจความได้จะทำให้เข้าใจเรื่องที่อ่าน และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน สามารถจับสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ และจะทำให้ประสบความสำเร็จในการอ่านจับใจความ

กิตติชัย พินโน และคณะ (2554, หน้า 155) ได้อธิบายเกี่ยวกับการจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความหมายถึง การอ่านเพื่อเก็บสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น เนื้อหาความรู้ ข้อมูล ความคิดและทรรศนะของผู้เขียน

จากข้อมูลข้างต้น จะเห็นได้ว่า การอ่านจับใจความมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการอ่านประเภทอื่น ๆ และสามารถสรุปความสำคัญของการอ่านจับใจความได้ว่า การอ่านจับใจความถือเป็นการอ่านที่มีความสำคัญ มีกระบวนการ ขั้นตอนที่เป็นประโยชน์ในการแสวงหาความรู้ ซึ่งถือเป็นหัวใจของการศึกษาในทุกๆระดับ การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ จึงถือเป็นการพัฒนาการศึกษาและศักยภาพของผู้เรียนด้วย

การอ่านจับใจความถือเป็นการอ่านที่มีความสำคัญ จึงมีการอธิบายความสำคัญไว้ดังนี้

สิริ ชัยเสรี (2556, หน้า 131) ได้อธิบายความสำคัญของการอ่านจับใจความไว้ว่า การอ่านจับใจความสำคัญนับว่าเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา การอ่านถือเป็นทักษะในการรับสารที่สำคัญยิ่ง ผู้ศึกษาจะต้องใช้อยู่เสมอและจะต้องพัฒนาทักษะดังกล่าวให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

จากความสำคัญข้างต้น จะเห็นได้ว่า การอ่านจับใจความถือเป็นหัวใจของการศึกษาในทุกๆระดับ จึงถือเป็นการพัฒนาการศึกษาและศักยภาพของผู้เรียนด้วย

หลักการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการอ่าน เพื่อให้อ่านประสบความสำเร็จ โดยนักการศึกษาหลายคนได้อธิบายถึง หลักการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2546, หน้า 189) ได้กล่าวถึงหลักการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายให้ชัดเจน เพราะจะเป็นแนวทาง และจับใจความหรือหาคำตอบได้รวดเร็วยิ่งขึ้น
2. สืบหาส่วนประกอบของหนังสือคร่าว ๆ จะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้กว้างขวาง

3. ทำความเข้าใจลักษณะของหนังสือว่าเป็นประเภทใด ช่วยให้มีความเข้าใจในการจับใจความสำคัญได้ง่าย
4. ใช้ความสามารถด้านภาษาในการแปลความหมายของคำ ประโยคและข้อความต่าง ๆ
5. ใช้ประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านมาประกอบ

กิตติชัย พินโน และคณะ (2554, หน้า 155) ได้อธิบายหลักการอ่านจับใจความไว้ว่า ในการอ่านจับใจความมีหลักการอ่านโดยทั่วไป 2 ลักษณะ คือ การจับใจความโดยรวมซึ่งเป็นการอ่านคร่าว ๆ และการจับใจความสำคัญซึ่งเป็นการอ่านอย่างละเอียดเพื่อกรองเอาแต่สาระสำคัญของเรื่อง

จากหลักการดังกล่าวข้างต้น พบว่า หลักการอ่านจับใจความ ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนด้วยกัน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนอ่าน ที่ผู้อ่านต้องมีการเตรียมตัว เตรียมความพร้อมในการอ่าน ขั้นที่ 2 ขั้นการอ่าน เป็นขั้นตอนที่ผู้อ่านจะต้องตั้งใจอ่านเรื่องที่สนใจตั้งแต่ต้นจบจนด้วยความตั้งใจ และจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านให้ได้ และขั้นที่ 3 ขั้นหลังอ่าน เป็นขั้นตอนที่ผู้อ่านจะต้องทบทวนเนื้อหาของเรื่องที่อ่าน และสรุปเป็นภาษาของตนเองอีกครั้งหนึ่ง

ประโยชน์ของการอ่านจับใจความ

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารต่าง ๆ พบว่า การอธิบายเกี่ยวกับประโยชน์ของการอ่านจับใจความนั้น มีนักวิชาการหลายท่านได้อธิบายไว้ ขอยกตัวอย่างดังนี้

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2550, หน้า 23) ได้กล่าวถึงประโยชน์การอ่านจับใจความสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ เป็นการอ่านที่ทำให้เป็นคนที่น่าสนใจเพราะอ่านมากทำให้มีความคิดลึกซึ้งและกว้างขวาง ดังนั้นการอ่านจับใจความเป็นทักษะที่มีประโยชน์ในการเรียนและในชีวิตประจำวัน

จิราภรณ์ บุญณรงค์ (2554, หน้า 29) ได้สรุปเกี่ยวกับประโยชน์ของการอ่านจับใจความไว้ว่า ประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่านจับใจความนั้นครอบคลุมการดำเนินชีวิตประจำวันของทุกคน ตั้งแต่การอ่านเพื่อความบันเทิง จนกระทั่งถึงการอ่านเพื่อการศึกษาหาความรู้ในสรรพวิทยาการต่าง ๆ บุคคลที่มีความสามารถในการอ่านจับใจความจึงเป็นบุคคลที่รับรู้ข่าวสาร เรื่องราวได้รวดเร็วและเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีกว่าคนอื่น

จากการศึกษาค้นคว้าของผู้วิจัยทั้งหมด สามารถสรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ มีประโยชน์ทั้งต่อตัวผู้อ่านเอง ในด้านการจัดเรียนการสอน การดำเนินชีวิต ตลอดจนการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และยังมีประโยชน์แก่ผู้รับสารในการสื่อสาร ถ่ายทอดข่าวสารต่าง ๆ แก่กันในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus

เทคนิค KWL Plus โดย KWL Plus พัฒนามาจาก KWL ซึ่งวัชรา เล่าเรียนดี และคณะ (2560, หน้า 207; อ้างถึงใน Car and Ogle, 1987) ได้อธิบายความหมายของเทคนิค KWL Plus ไว้ว่า มีพื้นฐานมาจากเทคนิค KWL ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วนที่สำคัญ คือ (K) ระบุสิ่งที่รู้ เรื่องที่รู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่กำหนด (W) อยากรู้อะไรบ้างจากสิ่ง ที่กำหนดใน ขั้นแรก และ (L) เรียนรู้อะไรบ้างจากเรื่องที่กำหนด หลังจากอ่านเสร็จแล้วที่แตกต่างคือ KWL Plus มีการเพิ่มเติมการทำแผนผังมโนทัศน์ และการสรุปเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่าน กล่าวได้ว่าเทคนิคดังกล่าวสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณและอ่านอย่างสร้างสรรค์ได้เช่นเดียวกัน

สรุปได้ว่า ขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus คือ เทคนิคที่ผู้สอนนำมาใช้ในการสอนอ่านจับใจความ เพื่อพัฒนาทักษะทางการอ่านของนักเรียน

เป้าหมายของเทคนิค KWL Plus

วัชรุ เล่าเรียนดี และคณะ (2560, หน้า 208) ได้กล่าวถึงเป้าหมายที่สำคัญของเทคนิค KWL Plus ได้แก่

1. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่าน ฝึกตั้งคำถาม ใช้ความคิดในเรื่องที่อ่าน
2. พัฒนาการกำหนดเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการอ่าน สรุปสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน จัดการกับสาระความรู้ชิ้นใหม่ โดยการใช้แผนผังความคิด และเขียนสรุปเรื่องที่อ่านจากแผนผังนั้น
3. ส่งเสริมและพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ให้กับผู้เรียน
4. ฝึกการระดมสมองโดยมีกรอบในการร่วมกันในการคิด

ขั้นตอนของการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus

วัชรุ เล่าเรียนดี และคณะ (2560, หน้า 209) ได้กล่าวถึงขั้นตอนของเทคนิค KWL Plus ไว้ว่ามีดังนี้

1. ขั้น K (Know) รู้อะไรจากเรื่องที่ให้อ่าน หรือจากหัวเรื่องที่กำหนด ผู้เรียนตั้งคำถามเพื่อจะถามคำถามว่ารู้อะไร จากคำหรือชื่อเรื่อง
2. ขั้น W (What do we want to learn) เราอยากรู้อะไรจากคำต่าง ๆ ที่ระบุในขั้น K โดยให้นักเรียนตั้งคำถามจากคำที่นำเสนอ ซึ่งคำถามจะมาจากความสนใจ ใคร่รู้ของนักเรียนเอง
3. ขั้น L1 (What did we learn) เราได้เรียนรู้อะไรบ้าง นักเรียนเขียนคำตอบลงในตารางตรงช่อง L ตรวจสอบว่ามีคำถามใดบ้างที่ยังไม่มีการตอบ
4. ขั้น L2 สร้างแผนผังความคิด (Mind Map) นักเรียนอ่านบททวนจากขั้น K เพื่อจะได้จัดประเภทของสิ่งที่เรียนรู้ เขียนคำสำคัญไว้ตรงกลางแผนผังความคิดและโยงความสัมพันธ์กับคำสำคัญย่อย
5. ขั้น L3 ขั้นสรุป นักเรียนเขียนหมายเลขกำกับลำดับความคิดรวบยอดในแผนผังความคิด (Mind Map) เพื่อเขียนสรุปเป็นการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนซึ่งจะบอกถึงความเข้าใจในเรื่องที่อ่านของนักเรียน

ความสัมพันธ์ของเทคนิค KWL Plus กับการสอนอ่านจับใจความ

เทคนิค KWL Plus เป็นเทคนิคที่มีขั้นตอนชัดเจน เป็นไปตามลำดับ และยังพบว่า เทคนิค KWL Plus สามารถพัฒนาทักษะทักษะทางการอ่านจับใจความได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาหลายคนนำเทคนิค KWL Plus มาใช้ในการสอนอ่านจับใจความ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจการนำเทคนิค KWL Plus มาพัฒนาความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาทั้งรูปแบบการจัดการเรียนการสอนและความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนต่อไป

วิธีสอนแบบปกติ

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการสอนแบบปกติไว้ ดังนี้

พัชรี ลิธิษฐา (2534, หน้า 11) กล่าวถึงการสอนแบบปกติไว้ว่า “การสอนของครูโดยใช้แผนการสอนปกติ ซึ่งส่วนมากจะเป็นการบรรยายประกอบสื่อการสอน มีการอภิปราย แบ่งกลุ่ม ศึกษาค้นคว้า แสดงบทบาทสมมติ”

เสาวนีย์ ดำรงโรจน์สกุล (2544, หน้า 7) กล่าวถึงวิธีสอนแบบปกติไว้ว่า "การสอนที่ครูนิยมใช้กันทั่วไป ได้แก่ การบรรยาย การอภิปราย การซักถาม การตั้งคำถาม การจดบันทึกและการทำแบบฝึกหัด"

กระทรวงศึกษาธิการ (2544, หน้า 179) อธิบายความหมายว่า การสอนแบบปกติเป็นการสอนแบบบรรยาย โดยครูเป็นผู้เตรียมการศึกษาเนื้อหาแล้วอย่างดี และผู้เรียนเป็นผู้มารับผลการศึกษาค้นคว้านั้น โดยจะเป็นการสื่อความหมายทางเดียว คือ ครูไปสู่นักเรียน ซึ่งนักเรียนจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมน้อย เพียงแต่จดบันทึกหรือซักถามเป็นบางครั้ง

สรุปได้ว่า การสอนแบบปกติ เป็นการสอนที่มีการสื่อสารทางเดียว และส่วนมากเน้นวิธีการบรรยาย การถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ ของครูให้กับนักเรียน ซึ่งนักเรียนจะฝึกฝนทักษะ การอ่านจากการทำแบบฝึกหัด หรือ สื่อประกอบการสอนของครู ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ยึดตามแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ คือ การสอนแบบบรรยาย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านแบบ ปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของ นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus แตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) นักเรียนเห็นด้วยกับวิธีการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus ร้อยละ 85

วัชรี้ แก้วสาระ (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนสองภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วย KWL Plus ผลการวิจัยพบว่า 1) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนสองภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วย KWL Plus สูงกว่านักเรียนสองภาษาที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) การรับรู้ ความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนสองภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วย KWL Plus หลังจก การทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) การรับรู้ความสามารถในการเรียน วิชาภาษาไทยของนักเรียนสองภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วย KWL Plus สูงกว่านักเรียนสองภาษาที่เรียน แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บุญล้อม กันตรง (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus วิชาภาษาไทยชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.08/83.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 2) ดัชนีประสิทธิผลของ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus วิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.6913 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนคิดเป็นร้อยละ 69.13 3) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL Plus วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจในการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

รินทร์ภัส เฉลิมธรรมวงษ์ (2557) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถด้านการอ่าน จับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับ เห็นด้วยมากทุกด้าน

มาลินี สุทธิเวช (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับ เห็นด้วยมากที่สุด

จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนได้ จึงส่งผลให้มีความสามารถในการอ่านสูงกว่าการสอนแบบปกติ นอกจากนี้นักเรียนยังมีเจตคติที่ดีที่มีต่อการจัดกิจกรรมด้วยเทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับมาก ดังนั้นเทคนิค KWL Plus จึงเป็นเทคนิคที่มีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านให้ตีมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

งานวิจัยต่างประเทศ

คาร์และโอเกิล (Carr and Ogle, 1987, หน้า 626) ได้ศึกษาทวิวิธีการใช้เทคนิค KWL Plus เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการสรุปความโดยทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนสามารถถ่ายโอนการใช้เทคนิค KWL Plus ไปสู่สถานการณ์การอ่านเรื่องใหม่ได้ รวมทั้งนักเรียนมีความเข้าใจเรื่องจากการอ่าน ตลอดจนมีทักษะการย่อความดีขึ้น

จากผลการศึกษาของงานวิจัยต่างประเทศข้างต้น พบว่า ในต่างประเทศมีการนำเทคนิค KWL Plus มาพัฒนาทักษะการอ่าน ทั้งการอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านสรุปความ การอ่านพื้นฐานและความสำเร็จในการอ่านของนักเรียน ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่าน หรือพัฒนาทักษะการอ่านด้วยเทคนิค KWL Plus ประสบความสำเร็จทางการอ่านมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติ

ดังนั้นจะเห็นได้จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เทคนิค KWL Plus เป็นเทคนิคที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านที่เห็นผลจริง และเป็นเทคนิคที่ขั้นตอนการสอนชัดเจน เหมาะกับการอ่านในทุกระดับชั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำเทคนิค KWL Plus มาพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความในกลุ่มโรงเรียนของผู้วิจัยต่อไป และในการทำวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ยึดขั้นตอนเทคนิค KWL Plus ตามแนวคิดของวัชรา เล่าเรียนดี และคณะ (2560, หน้า 209)

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi experimental research) แบบ Randomized Control-Group Pre-test and Post-test Design เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยแจ้งจุดประสงค์ในการเรียน อธิบายการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus
2. นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านจับใจความก่อนเรียน (Pre-test) แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนาน ก่อนการจัดการเรียนการสอน
3. ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวนทั้งสิ้น 12 แผน โดยแบ่งออกเป็น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus จำนวน 6 แผน และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ จำนวน 6 แผน รวม 12 แผน
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านจับใจความหลังเรียน (Post-test) แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบคู่ขนานกับแบบทดสอบก่อนเรียน
5. ผู้วิจัยนำผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านจับใจความ มาวิเคราะห์โดยกระบวนการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ โดยการใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบ 2 กลุ่ม อิสระต่อกัน (t-test independent)
2. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบ 2 กลุ่ม ไม่อิสระต่อกัน (t-test dependent)
3. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบ 2 กลุ่ม ไม่อิสระต่อกัน (t-test dependent)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ มีรายละเอียดดังข้อมูลที่ปรากฏ (ดูตาราง 1)

ตาราง 1 การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus กับวิธีสอนแบบปกติ

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	SD	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	30	19.17	3.075	9.456	.000*
กลุ่มควบคุม	30	12.03	2.760		

* $p < .05$

จากตาราง 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus แตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ใช้วิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus ก่อนเรียนและหลังเรียน มีรายละเอียดดังข้อมูลที่ปรากฏ (ดูตาราง 2)

ตาราง 2 การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	SD	t	Sig.
คะแนนก่อนเรียน	30	10.33	2.808	24.174	.000*
คะแนนหลังเรียน	30	19.17	3.075		

* $p < .05$

จากตาราง 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ ก่อนเรียนและหลังเรียน มีรายละเอียดดังข้อมูลที่ปรากฏ (ดูตาราง 3)

ตาราง 3 การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	SD	t	Sig.
คะแนนก่อนเรียน	30	8.93	2.420	6.998	.000*
คะแนนหลังเรียน	30	12.03	2.760		

* $p < .05$

จากตาราง 3 พบว่า พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus แตกต่างจากวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผล

1. ความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus มีความแตกต่างจากวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรินทร์ แจ่มจำรูญ (2547) ที่ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอลำปาง จังหวัดเพชรบุรีที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus แตกต่างกับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และนักเรียนเห็นด้วยกับวิธีการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus ร้อยละ 85 และสอดคล้องกับงานวิจัยของมาลินี สุทธิเวช (2561) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความโดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสังเกตว่าการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus นั้นเป็นการจัดกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านอย่างเป็นขั้นตอนไปที่ละขั้นโดยขั้นตอนทั้ง 5 ขั้นจะช่วยให้ นักเรียนอ่านจับใจความของเรื่องต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี และยังช่วยส่งเสริมกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มได้ดีด้วย ซึ่งมีความแตกต่างจากวิธีสอนแบบปกติ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การสอนด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นเทคนิคที่ช่วยให้นักเรียนรู้จักกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม การระดมสมองจากการอ่าน ซึ่งเป็นการฝึกทักษะการอ่านอย่างมีขั้นตอน ช่วยให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้ที่อ่าน สรุปความรู้ที่ได้จากการอ่านออกมาเป็นแผนผังความคิด ตลอดจนสามารถเขียนสรุป

ใจความสำคัญได้อย่างถูกต้อง การนำเทคนิค KWL Plus มาช่วยในการพัฒนาความสามารถทางการอ่าน จึงมีผลทำให้ การอ่านประสบความสำเร็จ และพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus นั้น แตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ใช้วิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยของ วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus มีค่าเท่ากับ 19.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 3.075 และคะแนนเฉลี่ยของวิธี สอนแบบปกติมีค่าเท่ากับ 12.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.76 หมายความว่า ความสามารถทางการอ่าน จับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนแตกต่างจากวิธีสอนแบบ ปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้

2. ความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ตั้งไว้ ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของวัชรี้ แก้วสาระ (2555) ที่ศึกษาเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนสอง ภาษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยเทคนิค KWL Plus ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเรียนวิชา ภาษาไทย หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ รินทร์ภักดิ์ เฉลิมธรรมวงษ์ (2557) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับ เห็นด้วยมากทุกด้าน

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสังเกตได้ว่า การพัฒนาความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะกระบวนการ การระดมสมอง และการสรุปความรู้ด้วยตนเอง ทำให้ นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม อีกทั้งขั้นตอนการจัดกิจกรรมด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นไปที ละขั้นตอน ดังนั้นนักเรียนได้ฝึกทักษะตั้งแต่การคิด การตั้งคำถาม การอ่านอย่างคร่าว ๆ การอ่านอย่างละเอียด แล้ว สรุปความรู้อีกครั้งเพื่อทบทวนเนื้อหา ส่งผลให้การอ่านของนักเรียนประสบผลสำเร็จ โดยพบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยของหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 19.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 3.075 และคะแนนเฉลี่ย ก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 10.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.808 หมายความว่า ความสามารถทางการอ่าน จับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ที่ตั้งไว้

3. ความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก แผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนแบบปกติทั้งหมดได้รับการตรวจสอบประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้จาก ผู้เชี่ยวชาญ และแผนการจัดการเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนคือ ขั้นนำ ขั้นสอนและขั้นสรุป แต่ละขั้นตอน จะมีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองอยู่เสมอ ทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการอ่าน จับใจความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรินทร์ แจ่มจำรัส (2547) ที่ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอลำปาง จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-Plus กับวิธีสอนแบบปกติ ที่สรุปว่า วิธีสอนแบบปกติ เป็นการสอนที่มีทั้งการบรรยาย อภิปราย ซักถาม และการใช้สื่อประกอบการสอน ซึ่งมีขั้นตอนคือ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน และขั้นสรุป ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนอ่านแบบปกติหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และงานวิจัยของบุญล้อม กันตรง (2556) ที่ศึกษาเรื่อง

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus ที่สรุปว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คือ แผนการที่เป็นวิธีการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูได้ใช้ในการพัฒนา ศักยภาพของนักเรียนตามจุดประสงค์การเรียนรู้ จุดหมายของหลักสูตร และครูคนอื่นสามารถนำแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ไปใช้ในกิจกรรมการสอนในรายวิชานั้น ๆ ได้

จากการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยสังเกตว่า วิธีสอนแบบปกติ มีแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพผ่านการ ตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และมีความสอดคล้องกับเนื้อหาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ทำให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย หลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยของหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 12.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.760 และคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 8.93 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.420 หมายความว่า ความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ หลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ที่ตั้งไว้

จากผลวิจัยดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า วิธีสอนแบบปกติ เป็นวิธีการที่สามารถพัฒนาความสามารถทาง การอ่านจับใจความให้สูงขึ้นได้ เนื่องจากขั้นตอนของวิธีสอนแบบปกติที่มีการออกแบบให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา จุดมุ่งหมายของหลักสูตร จึงทำให้สามารถพัฒนาความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนได้ แต่การจัด การเรียนรู้ที่วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นวิธีการสอนอ่านที่สามารถพัฒนาความสามารถทางการอ่านจับใจความ ได้ดีกว่าวิธีสอนแบบปกติ

จากวิจัยที่ผู้วิจัยได้ทดลองนั้น สามารถสรุปได้ว่า วิธีสอนด้วยเทคนิค KWL Plus เป็นวิธีสอนที่มีขั้นตอนที่ ชัดเจนกว่าวิธีสอนแบบปกติ นักเรียนมีส่วนร่วมมากกว่าวิธีสอนแบบปกติ ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนได้ มากกว่าวิธีสอนแบบปกติ และสามารถพัฒนาความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดโพธิ์แทน อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก ได้ดีกว่าวิธีสอนแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. ครูผู้สอนควรมีการศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมด้วยเทคนิค KWL Plus ให้เข้าใจแล้วจึงเลือก กิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละชั้นเรียนเพื่อนำไปปรับใช้ให้เหมาะสม
2. ครูผู้สอนนำแผนการสอนทั้งหมดไปทดลองใช้จริงก่อนการทดลอง เพื่อศึกษาเนื้อหาการสอนและ ระยะเวลาของแผนการสอนทั้งหมดที่จะนำไปทดลองจริง
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านด้วยเทคนิค KWL Plus ควรมีการจัดกิจกรรมลักษณะกลุ่ม สัมพันธ์ ให้นักเรียนได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็น และการอยู่ร่วมกันในกลุ่มของนักเรียน
4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น ครูผู้สอนมีหน้าที่ให้คำแนะนำ คำปรึกษากับนักเรียนใน การจัดกิจกรรมในทุก ๆ ขั้นตอน เพื่อให้นักเรียนเข้าใจวิธีการสอนอ่านด้วยเทคนิค KWL Plus จนนักเรียนเกิด ความคุ้นเคยกับวิธีการอ่านจับใจความ
5. ครูผู้สอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเปิดกว้าง และสร้างบรรยากาศใน การเรียนให้เป็นไปด้วยความผ่อนคลาย สนุกสนาน เพื่อให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น และมีความสนใจในการอ่าน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำวิธีการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อเป็นการขยายผลการพัฒนาความสามารถทางการอ่านจับใจความให้ประสบผลสำเร็จมากขึ้น
2. ควรนำวิธีการสอนด้วยเทคนิค KWL Plus ไปเปรียบเทียบกับวิธีสอนอื่น ๆ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กิตติชัย พินโน และคณะ. (2554). *ภาษากับการสื่อสาร* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิราภรณ์ บุญณรงค์. (2554). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยเทคนิค KWL กับวิธีสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จำเนียร เล็กสุมา. (2552). การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความจากนิทานส่งเสริมคุณธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสร้างแผนที่ความคิด. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญล้อม กันตรง. (2556). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบ KWL Plus. การศึกษาค้นคว้าอิสระตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พัชรินทร์ แจ่มจรรย์ (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอลำลูกกา จังหวัดเพชรบุรี ที่ได้รับการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ด้วยวิธี KWL-PLUS กับวิธีสอนอ่านแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พัชรี ลิณฐฎา. (2534). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง “รามเกียรติ์” โดยใช้ชุดการสอนจุลบทกับการสอนแบบปกติ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสตรีวัดระฆัง. กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มาลินี สุทธิเวช. (2561). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านสรุปความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- รินทร์ภัส เฉลิมธรรมวงษ์. (2557). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้เทคนิค KWL Plus. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชรา เล่าเรียนดี และคณะ. (2560). *กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อพัฒนาการคิดและยกระดับคุณภาพการศึกษา สำหรับศตวรรษที่ 21* (พิมพ์ครั้งที่ 12). นครปฐม : เพชรเกษมพรินติ้ง กรุ๊ป จำกัด.

วัชรี้ แก้วสาระ. (2555). *ผลของวิธีการสอนแบบ KWL Plus ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการรับรู้ความสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนสองภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สมบัติ จำปาเงินและสำเนียง มณีกาญจน์. (2550). *กลเม็ดการอ่านให้เก่ง* (พิมพ์ครั้งที่ 4) กรุงเทพฯ : เยลโล่การพิมพ์.

สิริ ชัยเสรี. (2556). *ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุธาทิพย์ แป้นทองคำ. (2545.) *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหลักการตลาดของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่จัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่มและวิธีสอนแบบปกติ*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เสาวภา ช่วยแก้ว. (2557). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH PLUS*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เสาวนีย์ ดำรงโรจนสกุล . (2544). *ผลการสอนแบบ เค คับบิว แอล พลัส ที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาที่ 2*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Carr, Eileen, and Donna Ogle. (1987). KWL-PLUS: A Strategy for Comprehension and Summarization. *Journal of Reading*, 30 (7), 626 – 631.